

Фахівці розуміють інформаційний тиск, який впаде на плечі школярів і тому додають ще один рік для навчання. Багато батьків проти додаткового року навчання, аргументуючи це тим, що стан навчання в даних закладах дуже низький і немає потреби залишатися у них ще на рік. Більшість учителі не розуміють змісту даної реформи, вбачаючи в ній лише збільшення фінансування, хоча цього не достатньо для змін у школі. Також побоюються можливих соціальних проблем, адже у повнолітніх хлопців та дівчат у голові вже дорослі думки, які можуть призвести до вагітності дівчат та змужнілих хлопців, які не знають як користуватися своєю силою. Все це ляже на плечі вчителів.

Висновки щодо проведених досліджень. Проаналізувавши інформацію про законопроект Міністра освіти Лілії Гриневич, я дійшла висновку що:

Запровадження реформи «Про освіту» веде українське суспільство до інтелектуального, особистісного та економічного розвитку.

Більшість громадян, в тому числі батьки та вчителі, з недовірою ставляться до реформи та остерігаються, можливих, негативних наслідків: перенавантаження дітей, неналежного викладання матеріалу, малого фінансування і завищених вимог до учнів.

Спеціалісти оптимістично налаштовані на впровадження нових умов навчання та впевнені у раціональності даного законопроекту.

Значно вплине реформа на економіку держави, адже суспільство стане економічно грамотне, майбутні випускники матимуть необхідні знання для розвитку країни в усіх сферах.

Про раціональність таких змін говорити ще зарано. Наслідки реформи можуть бути досить неочікуваними, але якщо прийняти та підтримати дане рішення – успіх можливий.

Перелік використаних джерел

1. Наталія Шевчук «Чи потрібна 12-річна школа в Україні: "За" і "проти"». [Електронний ресурс]. 112.ua: Суспільство (6 жовтня 2016 р.)
2. Реформа освіти. Що має змінитись у найближчі 10 років. [Електронний ресурс]. nv.ua: Головна/Україна/Події. (26 вересня 2017 р.)
3. О. Корсакова, С. Трубачова, «Зміст сучасної шкільної освіти: дидактичний аспект». [Електронний ресурс]. Osvita.ua: Середня освіта/Сучасна освіта/Зміст сучасної шкільної освіти. (18.06.2008 р.)

Винник Ірина

група 1-ПТБ-136/9

ДВНЗ «Тернопільський коледж харчових технологій і торгівлі», Тернопіль, Україна

Iryna Vinnik

group 1-PTB-136/9

State Higher Educational Establishment

Ternopil College of Food Technology and Trade, Ternopil, Ukraine

Науковий керівник: **Гарасим Людмила Георгіївна**,

викладач вищої категорії

Scientific supervisor: **Lyudmila Garasim**

teacher of higher category

ЗЕЛЕНИЙ БІЗНЕС – ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ КРАЇНИ GREEN BUSINESS - DEVELOPMENT OF THE COUNTRY

В умовах високої енергоінтенсивності економіки – перед людством стоять завдання, які вимагають якнайшвидшого переходу країни до так званої «зеленої економіки» тобто економічного розвитку за рахунок впровадження енергоефективних технологій, методів «чистого виробництва», використання відновлювальних джерел енергії тощо. Ці завдання викликані змінами клімату, що проявляються в підвищенні кількості, інтенсивності та тривалості стихійних лих, погіршення

екологічної ситуації, а відтак і стану здоров'я населення через інтенсивне застосування екологічно «брудних» технологій виробництва, поступове вичерпання невідновних природних ресурсів та подальше зростання цін на енергоносії.

Збереження навколишнього середовища вважається однією з найважливіших проблем сьогодення. Практика ведення зеленого бізнесу дозволяє не лише захистити та зберегти навколишнє середовище, але й покращити фінансові показники діяльності компанії. Для реалізації завдань, насамперед, необхідна кардинальна зміна технологічних процесів, застосування так званих «чистих» технологій, які дозволяють виробляти екологічно чисту продукцію, а також зводять до мінімуму, нейтралізують чи упереджують негативний вплив виробництва на довкілля. Такий тип економіки дозволяє подолати природні бар'єри економічного зростання, спричинені використанням традиційних технологій виробництва та екологічною безвідповідальністю господарювання, прийняття відповідних організаційно-економічних та юридичних рішень, виваженої державної екологічної політики. Важливою формою реалізації поставлених завдань можна вважати розвиток «зеленого» бізнесу, який стає втіленням суспільних і приватних інтересів та виявом сучасної відповідальності за майбутнє людської цивілізації.

Україна має потужний потенціал щодо розвитку відновлюваної енергетики. Це стосується енергії малих гідроелектростанцій, вітроенергетики, сонячної енергетики, переробки побутових відходів та сміттєзвалищ, розвиток біоенергетики – у т.ч. енергетичних культур (верба, тополя, міскантус та ін.), що дозволяє отримати екологічно чисті та дешеві біопаливо, електроенергію та біогаз.

У багатьох країнах світу одним із найдинамічніших і найперспективніших нині є ринок органічної сільськогосподарської продукції. Зважаючи на сприятливі природно кліматичні умови, потужну матеріальну і наукову базу, а також наявність екологічно чистих сільськогосподарських земель функціонування і поширення органічного аграрного виробництва є важливим резервом розвитку аграрного сектору в цілому, механізмом його переходу на засади сталого розвитку і збереження природного потенціалу сільських територій.

Основною стратегією зеленого бізнесу є водні ресурси, органічне сільське господарство, екологічний транспорт, утилізація та переробка відходів. На даний час існують проблеми розвитку зеленого бізнесу, такі як неготовність споживачів купувати екологічно чисті продукти і товари, недостатньо розвинута система мотиваційних механізмів стимулювання розвитку діяльності і досліджень компаній при регулюванні природокористування.

Отже, зелена бізнес – це порятунок людства, шанс почати все спочатку, шляхом стабілізації економіки, раціонального використання природних ресурсів та соціальної справедливості. Сільське господарство – найважливіша галузь економіки, адже забезпечує первинні потреби населення в продуктах харчування. Тому, в першу чергу, потребує «зелених» перетворень, а саме інвестування у підвищення якості грантів, органічне виробництво і зростання врожайності; чисті технології зберігання та переробки сировини; виробництво сировини для нетрадиційного енергетики; ефективне використання водних ресурсів, збереження агрорізноманіття; створення агроекологічної інфраструктури.

Перелік використаних джерел

1. Марчук Л. П. «Зелена» економіка: суперечності, та перспективи розвитку / Л. П. Марчук // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2014. – Вип. 1.
2. Шедловська М. В. Означення та типи екологічної свідомості / М. В. Шедловська // Український соціум: науковий журнал. – 2011. – Вип. 2. – С. 99-100. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukr-socium.org.ua/Arhiv/Stati/2%202011/95-100.pdf>